

Sísa Kyselá

Ve čtvrtek se to stalo. Dosud největší malér Jendova života. Když přišel ráno do třídy, ležely na jeho lavici brýle. Ve třídě nikdo nebyl. Nápad se dostavil okamžitě. Kdo nosí brýle? Kdo je bude hledat? A kdo bude zuřit, když je nenajde? No jistě, Kyselá. Taková příležitost se nenajde každý den, Jeník brýle rychle strčil do kapsy.

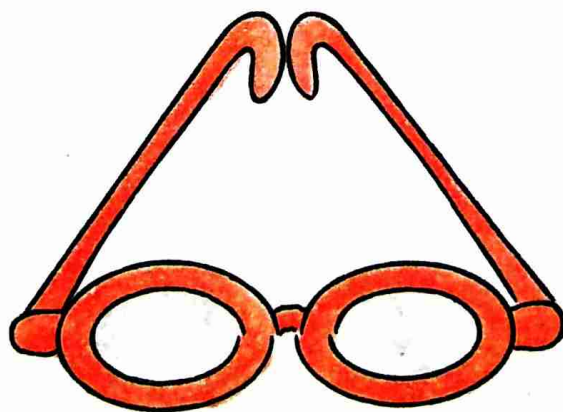
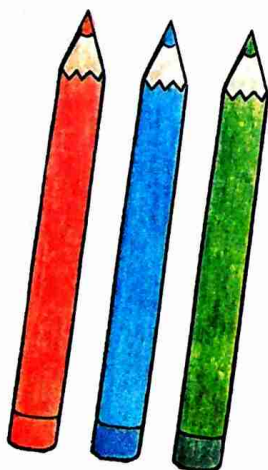
Další nápad se dostavil taky rychle. Kam brýle uložit? Kde se budou nejlíp vyjímat? No ano. U kabinetu sedí na zdi sova pálená. Té báječně padnou. A třída padne smíchy, až to uvidí. A honem! Než někdo přijde!

Sova nevisela moc vysoko. Nasadit jí brýle bylo dílem okamžiku. Pak se Jeník jakoby nic vrátil do třídy. Nikdo ho při činu neviděl. Kyselá už stála u lavice, zády k němu. Cosi hledala v tašce. „Kde můžou být?“ divila se. Jeník se začal dusit. „Kam jsem je mohla dát?“ dolovala Kyselá dál v tašce. Jeník si přikryl pusou rukou. Už to smíchy nemohl vydržet. „Neviděl jsi je?“ zeptala se Kyselá. Otočila se k Jeníkovi a ... na nose měla brýle!

Jenda měl pocit, že se zeměkoule točí naopak. Jak je to možné? Nemohla si přece pro ně dojít! A když ona má brýle – kdo je tedy nemá?! „Co...co vlastně hledáš?“ zeptal se. „No přece pastelky!“ řekla Kyselá. „Nemůžu je najít...Ale ne, tady jsou!“ Jeník stál a zíral na Kyselou dál. Ona hledá pastelky. Brýle má. Neuráží se. Propánajána, co se to vlastně děje?

Příští chvíle vše objasnila. Zazvonilo. Otevřely se dveře – do třídy vešla učitelka. V tu chvíli Jeník pochopil. Její nos vypadal jinak než obvykle. Něco mu chybělo. Ano. Brýle.

(Sísa Kyselá – Martina Drijverová)

Kde se příběh odehrává? Napiš.

2 Vybarvi názvy místností, které najdeš ve škole.

ředitelna

ložnice

obývací pokoj

sborovna

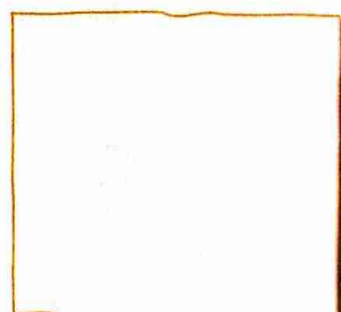
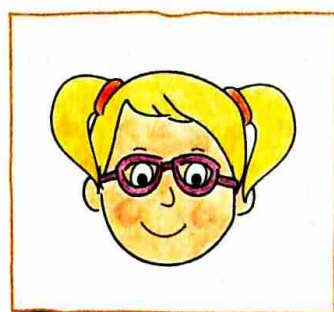
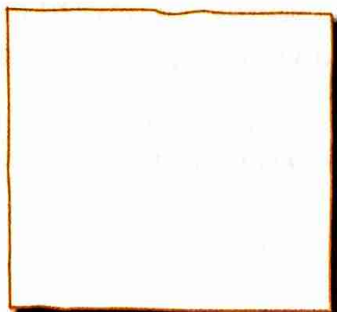
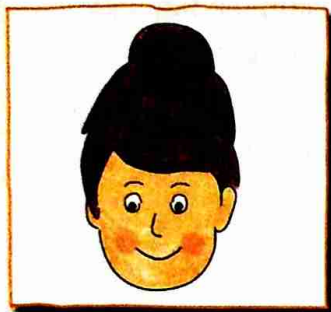
tělocvična

jídelna

třída

3 Nakresli, co chybělo paní učitelce a co Kyselé.

4 Napiš dny v týdnu. Den, ve kterém se příběh odehrává, podtrhni.

5 O přestávce se ve třídě děje spousta věcí. Barevně spoj situaci a její řešení.

Vrazíš do někoho.

Kamarád se s tebou rozdělil o svačinu.

Chtěl by sis půjčit pastelku.

Shodíš někomu věci z lavice.

Mohu si to, prosím, půjčit?

Omluvím se.

Děkuji.

Promiň, já nerad.